

РЕШЕНИЕ

№ 24219

гр. София, 14.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 12.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разглежда дело номер **7857** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Лукойл-България“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], [улица], И. тауър, ет. 17, чрез адв. В., срещу Ревизионен акт № Р-29002922004421-091-001 / 19. 12. 2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП „ГДО“, потвърден с Решение № 796 / 12. 06. 2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради с неправилно прилагане на материалния закон. Моли да се отмени оспорения акт. Подробни съображения излага в писмена защита. Претендира разносните по делото.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика - С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Представя писмена защита. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-29002922004421-020-001 от 30. 08. 2022 г., връчена на 01. 09. 2023 г., изменена със ЗВР № Р-29002922004421-020-002 / 23. 11. 2022 г., ЗВР № Р-29002922004421-020-003 / 24. 11. 2022 г., ЗВР № Р-29002922004421-020-004 / 25. 01. 2023 г., ЗВР № Р-29002922004421-020-005 / 28. 04. 2023 г., ЗВР № Р-29002922004421-020-006 / 25. 05. 2023 г. и ЗВР № Р-29002922004421-020-007 / 17. 08. 2023 г., издадени от Р. С., оправомощена със Заповед № ГДО-49 / 01. 04. 2019 г. на директора на ТД на НАП „ГДО“, е възложено извършването на ревизия на „Лукойл-България“ ЕООД за определяне на задълженията на дружеството за

корпоративен данък за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г.; данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на юридически лица за периодите от 01.10.2016 г. до 31.12.2018 г.; данък върху представителните разходи за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г.; данък върху социалните разходи по ЗКПО, предоставяни в натура за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г.; данък върху превозните средства за данъчни: периоди от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г.; данък върху доходите на чуждестранни юридически лица за периодите от 01.10.2016 г. до 31.12.2018 г.; данък върху разходите в натура, обвързани с лично ползване по чл. 204. ад. 1. т. 4 от ЗКПО за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г. и за данък върху добавената стойност за периодите от 01.12.2016 г. до 31.12.2018 г.

Последните три ЗВР са издадени във връзка със заповеди № Р-29002922004421-ЗИД-001 от 25.01.2023 г., № Р-29002922004421-ЗИД-002 от 25. 05. 2023 г. и № Р-29002922004421-ЗИД-003 от 17.08.2023 г. на изпълнителния директор на НАП, за удължаване на срока за извършване на ревизията до 05.10.2023 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р-29002922004421-092-001 / 19. 10. 2023 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК са постъпили писмени възражения.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-29002922004421-091-001 / 19. 12. 2023 г., издаден от Р. С.-органа възложил ревизията и Р. Т. - ръководителя на ревизията, като е връчен на електронен адрес на 22. 12. 2023 г.

С жалба вх. № 26-Л-115 / 05. 01. 2024 г., е оспорен РА по административен ред.

Със споразумение между страните е удължен срока за произнасяне на решаващия орган с до три месеца.

С Решение № 796 / 12. 06. 2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, издадения РА е потвърден в обжалваната част. Решението е връчено на 20. 06. 2024 г. на електронен адрес.

С жалба вх. № 21927 / 04. 07. 2024 г. по описа на АССГ, е оспорен издадения РА и по съдебен ред.

Издадения Ревизионен № Р-29002922004421-091-001 / 19. 12. 2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП „ГДО“, потвърден с Решение № 796 / 12. 06. 2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ част, е оспорен от „Лукойл - България“ ЕООД в частта, в която са преобразувани декларираните финансови резултат на за 2017 г. и 2018 г. със суми в размер на 47 412 340.03 лв. за 2017 г. и 21 023 308.92 лв. за 2018 г., както и в частта на допълнително установените задължения за данък при източника по чл. 194 от ЗКПО за периода от 01.10.2016 г. до 30.06.2018 г. в размер на 209 674.96 лв. и на начислените лихви за забава в размер на 131 490.51 лв.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок , подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия. Видно е, че РА е подписан с електронен подпис, като по делото са представени доказателства за наличието на квалифициран електронен подпис на ревизиращия екип, поради което не са налице основания за прогласяване на нищожност на РА.

При издаването му обаче е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

В хода на ревизията е установено, че за данъчен период 2017 г. от „Лукойл-България“ ЕООД е

подадена ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с деклариран счетоводен финансов резултат /загуба/ в размер на 6 499 574,11 лв. и данъчен финансов резултат - печалба, в размер на 15 176 835,98 лв. След извършеното от ревизиращия екип увеличение на финансовия резултат по реда на чл. 15 и чл. 16 от ЗКПО със сума в размер на 47 412 340,03 лв. е определен данъчен финансов резултат - печалба, в размер на 62 589 176,01 лв. Установен е дължим корпоративен данък за 2017 г. в размер на 6 258 917,60 лв., при деклариран такъв 1 517 683,60 лв.

За данъчен период 2018 г. от „Лукойл-България“ ЕООД е подадена ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с деклариран счетоводен финансов резултат /печалба/ в размер на 1 302 410,27 лв. и данъчен финансов резултат - печалба, в размер на 10 925 276,12 лв. След извършеното от ревизиращия екип увеличение на финансовия резултат по реда на чл. 15 и чл. 16 от ЗКПО със сума в размер на 21 023 308,92 лв. е определен данъчен финансов резултат - печалба, в размер на 31 948 585,04 лв. Установен е дължим корпоративен данък за 2018 г. в размер на 3 194 858,50 лв., при деклариран такъв 1 092 527,61 лв.

Предмет на оспорване са единствено допълнително определените задължения за корпоративен данък за 2017 г. и 2018 г., произтичащи от преобразуване на финансовия резултат по реда чл. 15. във връзка с чл. 16 и чл. 78 от ЗКПО в увеличение със суми в размер на 44 971 349,98 лв. за 2017 г. и в размер на 19 960 272,19 лв. за 2018 г., представляващи превишението на отчетените от „Лукойл-България“ ЕООД разходи спрямо тези, получени чрез прилагането на установените от органите по приходите пазарни цени на част от закупуваните и търгувани от дружеството продукти.

Констатирано е, че по данни от ГФО на „Лукойл-България“ ЕООД за ревизираните години, дружеството е закупило от свързаното си лице „Лукойл Нефтохим България“ АД /ЛНХБ/ нефтопродукти на стойност, както следва: 1 402 млн. лв. през 2016 г., 1 481 млн. лв. през 2017 г. и 2 177 млн. лв. през 2018 г. придобити основно във връзка с изпълнението на договор №А201600451 000 00/12.04.2016 г. и подписаните към него анекси. Установено, че продажните цени на всички нефтопродукти се определят по база формули с премия върху Platts котировката.

С цел установяване дати от ЛНХБ е прилаган еднакъв подход на ценообразуване към всичките му клиенти е посочено, че през процесиите периоди ЛНХБ е доставчик на готова продукция условно на три основни групи клиенти: „Лукойл-България“ ЕООД, Л. СА и други.

Констатирано, че ЛНХБ е реализирало най-висок марж на брутна печалба спрямо приходите от продажбите на готова продукция - горива именно към „Лукойл-България“, съответно за 2016 г. в размер на 9,26%, за 2017 г. в размер на 7,46% и за 2018 г. в размер на 5,26 %.

Установено е, че договореното ценообразуване спрямо сделките с швейцарския търговец в групите – Л. СА, е различно от това при сделките с българския дистрибутор в лицето на жалбоподателя, като е изтъкнато че от ЛНХБ са използвани различни ценообразуващи формули за определяне на цените на продаваните продукти в зависимост от клиента. Направен е извод, че цените на продаваните продукти по сделки с „Лукойл-България“ ЕООД са значително по-високи спрямо цените на продаваните продукти по сделките с Л. СА.

От страна на органите по приходите е прието, че за 2017 г. сегментираният оперативен марж на дружеството от търговията на дребно и едро, попада извън интерквартирните обхвати както по отношение на извадката на българските дружества, така и по отношение на дружествата от Централна и Източна Европа, които специално са включени в извадка

Според обясненията на дружеството в хода на ревизията същото е водещ участник с лидерска позиция на пазара, поради което първо понася в пълна степен негативните ефекти от промяна на пазарната среда. С оглед на това сегментираният оперативен марж на лицето от търговия на едро за 2017 г. е изчислен след изчистване на влиянието на тези негативни ефекти, поради което

полученият сегментиран оперативен марж от 0.49%. попада в обхвата от пазарни данни за българския пазар на едро ма горива. Така при изчислението му от „Лукойл - България“ ЕООД е взето предвид какво влияние оказва на цените алтернативният внос, осъществяван през годината, като от дружеството е посинено, че размерът на маржа през 2017 г. се е намалил и е достигнал до минус 17.00 долара на тон средно. Предвид гореизложеното, от дружеството е направен извод, че при консервативен подход, като се вземат предвид структуроопределящите разходи и пределния марж, който би могъл да се начисли на пазара на едро, ефектът от това би бил близо 10.00 долара на тон средно или общо 16 382 хил. лв.

В тази връзка „Лукойл - България“ ЕООД сочи, че към първото шестмесечие на 2017 г. е реализирало загуби в размер на 5 185 хил. долара /8 990 хил. лв./, която сума е прибавена към горните 16 382 хил. лв. и с получения резултат е направена корекция на сегментирания марж на едро.

Ревизиращият екип не приемат корекциите, направени през 2017 г. за изчистване на негативните ефекти, като е посочено, че намалените маржове биха изместили интерквартилния обхват надолу, но за да бъде определен резултатът на дадено дружество като пазарен, би следвало същият да попада в така идентифицирания, макар и „по-нисък“ обхват. Тоест такава корекция би била допустима само ако такива надеждни корекции се приложат и по отношение на останалите участници на пазара, включени в извадката, тъй като утежнените пазарни условия и влиянието на други фактори засягат всички участници на пазара на едро и дребно, а не само „Лукойл - България“ ЕООД.

От страна на органите по приходите са посочени извадки на съпоставими дружества, по отношение на търговията на едро, както и такива по отношение на търговията на дребно.

За 2017 г. сегментираният оперативен марж на „Лукойл - България“ ЕООД реализиран от търговия на едро е определен от дружеството като отрицателна величина и същия е минус 0.90% при долен квартил 0.00%, медиана 0.93% и горен квартил 2.39 %. Доколкото същият попада извън интерквартилния обхват е извършено преизчисление за целите на данъчното облагане, като е констатирано превишение на отчетените разходи спрямо тези получени чрез приравняване на резултата на дружеството от търговия на едро до медианата в интерквартилния обхват в размер па 35 029 416.96 лв.

Аналогично, по отношение на дейността продажба на нефтопродукти на дребно за 2017 г. сегментираният оперативен марж на „Лукойл - България“ реализиран от търговия на дребно, е определен от дружеството като отрицателна величина и същият е минус 0.83%. при долен квартил 0.08%, медиана 0.49 % и горен квартил 0.95%. Доколкото същият попада извън интерквартилния обхват е извършено преизчисление за целите на данъчното облагане, като е констатирано превишение на отчетените разходи спрямо тези получени чрез приравняване на резултата на дружеството от търговия на дребно до медианата в интерквартилния обхват в размер па 9 941 933,02 лв.

За 2018 г. е констатирано отклонение в установените равнища на сегментирания марж на дружеството, единствено по отношение на дейността му търговия на едро, като същият е определен в размер на 0.14%. В същото време от ревизиращите е изчислен долен квартал 0,48%, медиана 0,93% и горен квартил 1,65%, Доколкото сегментираният марж попада извън итерквартилния обхват, от ревизиращите е извършено преизчисление за целите на данъчното облагане, като е констатирано превишение на отчетените от „Лукойл - България“ ЕООД разходи спрямо тези, получени чрез приравняване на резултата на дружеството от търговия на едро до медианата в иитерквартилния обхват в размер на 19 960 272,19 лв.

Предвид горното и на основание чл. 15, във връзка с чл. 16 и чл. 78 от ЗКПО е извършено

преобразуване на счетоводните финансови резултати в увеличение с констатираната разлика между отчетените разходи и определените от ревизиращите размери на същите за 2017 г. /общо в размер на 44 971 349,98 лв./ и за 2018 г. в размер на 19 960 272,19 лв.

Освен това, с РА е извършено преобразуване на финансовия резултат по реда чл. 15 и чл. 16, ал. 1. във връзка с ал. 2. т. 3 и чл. 26. т. 11 от ЗКПО в увеличение със суми в размер на 2 440 990,05 лв. за 2017 г. и в размер на 1 063 036,73 лв. за 2018 г. представляващи превишението на отчетените от „Лукойл - България“ ЕООД разходи за лихви по получения инвестиционен заем от LUKOIL EUROPE HOLDINGS B.V., прехвърлен на LUKOIL, FINANCE B.V.

Във връзка с отчетени от дружеството разходи за лихви през периодите в обхвата на ревизията органите по приходите са анализирали договор за отпускане на инвестиционен кредит №LFA-008/2008, сключен на 27.11.2008 г. между LUKOIL EUROPE HOLDINGS B.V. и „Лукойл-България“ ЕООД. Предмет на същия е предоставянето на 230 667 000 евро, необходими на жалбоподателя за закупуването на 75 бензиностанции и складова база. Договореният лихвен процент е тримесечен EURO LIBOR +3% годишно, Констатирано е още, че условията по договора са предоговаряни периодично, като през ноември 2014 г. заемът се прехвърля към LUKINTER FINANCE B.V.

Считано от 01. 02. 2015 г. лихвата по договора е променена на 6.5%, а срокът за погасяване на заема е определен до 2025 г.

Установено е, че през 2016 г. от главницата са изплатени 1 980,71 хил., долара, през 2017 г. 8 002.41 хил. долара, а през 2018 г. са изплатени общо 76 637.43 хил. долара, с което към 13.06.2018 г. задължението по заема е изцяло погасено. Начислените разходи за лихви във връзка със заема през 2016 г. са на обща стойност 9 088 476,17 лв., през 2017 г. 8 307 034,15 лв., а през 2018 г. разходите за лихви са в размер на 3 617 664.26 лв. На 21.04.2021 г. договорът за заем е прекратен. От страна на органите по приходите е посочено, че дистрибутори от група на жалбоподателя получават финансиране при среднопретеглен лихвен процент от 4,58% през 2015 г. и 4,73 % през 2016 г., като след преценка на всички данни е приета пазарна лихва в размер на 4,59%, която съществено се различава от определената с договора 6,50%.

Така през 2017 г. счетоводният финансов резултат на жалбоподателя е преобразуван в увеличение със сума в размер на 2 440 990.05 лв., представляваща превишение на отчетените разходи за лихви над определените пазарни такива по повод получаване на инвестиционен заем от LUKOIL EUROPE HOLDINGS B.V., прехвърлен на LUKINTER FINANCE B.V. Идентична фактическа обстановка е установена по отношение на отчетените разходи за лихви през 2018 г., като от ревизиращите е извършено преобразуване на счетоводния финансов резултат на лицето със сума в размер на 1 063 036,73 лв.

В хода на производството по настоящото дело е допусната и приета съдебно – счетоводна експертиза със задачи поставените и от двете страни.

Заклучението на вещото лице е оспорено от процесуалния представител на ответника, с доводи, че същото е необективно и некомпетентно.

Съдът кредитира изцяло това заключение, като компетентно изготвено и в съответствие със събраните по делото доказателства. Освен това вещото лице изготвя заключението си под страх от наказателна отговорност и няма никакви данни, че изготвеното заключение не е обективно. В същото време, не е поискано назначаването на допълнителна или тройна експертиза, поради което доводи на ответника по оспорването са изцяло голословни.

По отношение на определения корпоративен данък.

Видно от заключението на вещото лице, същото е изготвило анализ на положението на жалбоподателя на пазара, както и факта, че за ревизирания период „Лукойл България“ ЕООД е

бил обвързан от предварително съгласувани планове за покупки на горива от „ЛУКОЙЛ Нефтохим Бургас“ АД. Всяка година „Лукойл-България“ ЕООД изготвя план за покупките и продажбите, който предварително съгласува с „ЛУКОЙЛ Нефтохим Бургас“ АД, и след това тези планове биват одобрявани за задължително изпълнение от корпоративния център. Процесът на изготвяне и одобряване на плановете започва преди средата на предходната календарна година и завършва през есента на предходната година.

Видно е, че част от търговците в интерквартилния анализ извършват собствен внос на горива, наред с покупки от базите на „Лукойл-България“ ЕООД. Този внос се извършва по два основни начина:

Когато се внасят малки количества с автотранспорт (предимно от Солунските рафинерии) оперативната печалба е неутрална по отношение влиянието на спадащите цени, поради краткия срок на реализация.

Когато се внася гориво в по-големи количества (предимно с танкери по море), вносителите минимизират риска, като внасят по-малки танкери (5 000 тона – 8 000 тона). При такива количества рискът от ценовата волатилност е относително нисък, тъй като количествата се реализират на вътрешния пазар в рамките на няколко дни.

Получаването от „Лукойл България“ ЕООД в базата в С. на една партида бензин от рафинерията по тръбопровода Б. – С. (не по-малко от 4 000 тона – 5 000 тона) по необходимост включва получаването в базите по протежението на тръбопровода на намиращото се в тръбите 21 500 тона дизелово гориво и освен това получаването на най-малко още 11 000 тона дизелово гориво, което да участва в повторното напълване на тръбите. В тръбите постоянно се намират 21 500 тона дизелово гориво и периода на реализация от покупката до продажбата е около 40 дни.

Следователно е налице значителен риск от спадането на международните цени, съответно от внос на горива в страната.

Всички тези количества се закупуват регулярно от „ЛУКОЙЛ Нефтохим Бургас“ АД. Тръбопровода на „Лукойл-България“ ЕООД практически ежедневно осъществява транспорт на горива.

Факторът запаси е стратегически фактор, който е специфичен само за „Лукойл-България“ ЕООД поради функционалната връзка с „ЛУКОЙЛ Нефтохим Бургас“ АД, но не е характерен за който и да е друг търговец в страната.

Ефектът на запасите, следва да бъде отчитан винаги, защото не подлежи на разумно избягване или коригиране поради вътрешно-корпоративното задължение на „Лукойл-България“ ЕООД да закупува отнапред определени количества горива от рафинерията.

Доколкото факторът запаси е сред основните фактори водещи до намаляване на оперативната печалба е необходима корекция, за да се постигне сравнимост на ЕВІТ на жалбоподателя и другите участници в извадката на интерквартилния анализ.

В резултат на изчисленията вещото лице установява, че с корекция на разхода за амортизация, изравнена като дял от приходите с осреднените разходи от същия вид на останалите участници в извадката и при отчитане влиянието на запасите / разход характерен само и единствено за жалбоподателя/, оперативната печалба на „Лукойл-България“ ЕООД от търговия на едро за 2017г. е в размер на 1 410 515,66лв., а оперативния марж е 0,07%. Този марж попада в обхвата на интерквартилния анализ между долния и горния квантил и не показва наличие на трансферно ценообразуване, поради по-високи доставни цени на „Лукойл-България“ ЕООД от „ЛУКОЙЛ Нефтохим Бургас“ АД.

Вещото лице установява, че при изчисление на оперативната печалба от търговия на дребно за 2017г., с корекция в частта на амортизациите, оперативната печалба на „Лукойл-България“

ЕООД от търговия на дребно е в размер на 15 523 490,33лв. След корекция на оперативната печалба само в частта на амортизациите, резултатите на Лукойл България - оперативен марж 2,06% надхвърлят горния квартил на интерквартилния анализ, т.е. Лукойл България има по-голяма оперативна печалба от търговия на дребно за 2017г. от обичайната за търговците от извадката, съответно няма индикация за трансферно ценообразуване, поради по-високи доставни цени на Лукойл България от „ЛУКОЙЛ Нефтохим Бургас“ АД.

Вещото лице установява, че ако двата разхода на „Лукойл-България“ ЕООД /амортизация – изравнена, като дял от приходите с осреднените разходи от същия вид на останалите участници в извадката/ и се отчете влиянието на запасите/разход наличен само при жалбоподателя/, то оперативната печалба на „Лукойл-България“ ЕООД от търговия на едро за 2018г. е в размер на 17 869 382,47лв. Резултатите на Лукойл България за 2018г. от търговия на едро - оперативен марж 0,70%, попадат между долния квартил и горния квартил на интерквартилния анализ, съответно не се установява трансферно ценообразуване поради по-високи доставни цени на Лукойл България от „ЛУКОЙЛ Нефтохим Бургас“ АД.

В резултат на изчисленията вещото лице установява, че резултатът на Лукойл България от търговия на едро за 2017г. е брутна печалба в размер на 58 151 254,02лв. Брутният марж от 3,04%, попада между долния и горния квартил на интерквартилния анализ изготвен от вещото лице на база изчисления брутен марж на тези търговци/ и показва липса на трансферно ценообразуване поради по-високи доставни цени на Лукойл България от „ЛУКОЙЛ Нефтохим Бургас“ АД.

В резултат на изчисленията вещото лице установява, че брутната печалба на Лукойл България от търговия на дребно за 2017г. е положителна в размер на 115 498 560,86лв. Брутният марж 15,36% надхвърля горния квартил на интерквартилния анализ, т.е. Лукойл България има дори по-голяма брутна печалба от обичайната за търговците от извадката, съответно не е налице трансферно ценообразуване.

В резултат на изчисленията вещото лице установява, че брутната печалба на Лукойл България от търговия на едро за 2018г. е положителна в размер на 64 532 748,43лв. Изчисленията показват, че резултатите на Лукойл България брутен марж 2,54% от търговия на едро за 2018г., попадат между долния и горния квартил на интерквартилния анализ и не показват трансферно ценообразуване поради по-високи доставни цени на Лукойл България от „ЛУКОЙЛ Нефтохим Бургас“ АД.

Във връзка с поставените от ответника въпроси, от страна на вещото лице са изготвени четири варианта на заключение свързани с корекция на оперативната печалба ЕВІТ и оперативния марж на жалбоподателя и относно ефекта на разходите и методиката на сравнение.

Резултатите показват липса на трансферно ценообразуване поради по-високи доставни цени на „Лукойл-България“ от „ЛУКОЙЛ Нефтохим Бургас“ АД и при четирите варианта.

Видно е, че при издаването на оспорения РА от страна на ревизиращия екип не са отчетени всички фактори при определяне на оперативната печалба на жалбоподателя, като от заключението на вещото лице, безспорно се доказва липсата на трансферно ценообразуване, поради което акта в тази си част е необоснован.

Съдът не възприема доводите на ответника изложени в писмените бележки на процесуалния му представител, за небоснованост на заключението на вещото лице и анализирането от негова страна на данни, които не са установени в хода на ревизията. Както беше посочено, заключението на вещото лице, макар и оспорено не е поискано назначаването на тройна експертиза, поради което при липсата на специални знания, съдът кредитира изцяло заключението на вещото лице. В тази връзка следва да се отбележи, че извършената ревизия не е по реда на чл. 122 и сл. от ДОПК,

поради което фактическите констатации в него не се смятат за верни до доказване на противното, а от страна на данъчната администрация следваше да се докажат теоретичните постановки изложени в издадения РА, нещо което не се извърши в рамките на настоящото производство.

По отношение на разходите за лихви.

Видно от заключението на вещото лице по изготвената ССЧЕ предоставеният инвестиционен заем по договор № LFA – 008/2008 е с главница 150 000 000 щ. дол., с фиксирана лихва в размер на 6.5% в евро и е необезпечен, със срок на погасяване до 2025 г., като заемът е предсрочно погасен на 13.06.2018г.

При извършена оценка на хипотетичния кредитен рейтинг на „ЛУКОЙЛ България“ ЕООД чрез използване на Moody's RiskCalc Tool, тъй като дружеството не разполага с рейтинг, присъден от официална агенция за кредитен рейтинг, рейтингът на „ЛУКОЙЛ България“ ЕООД е определен като B1, отговарящ на B+ по скалите на другите две големи агенции - Standard & Poor's и Fitch..

При анализ на пазарния характер на заема, от страна на вещото лице, по Метода на сравнимите неконтролирани цени /използвани данни Bloomberg, анализ 82 сделки със срок между 5 и 11 години и кредитни рейтинги на заемополучателите не по-ниски от B+/B1 и не по-ниски от кредитния рейтинг на компанията майка ПАО ЛУКОЙЛ – BBB/Baa2 е изведена редица от заеми, в която минималният лихвен процент е в размер на 2,05%, максималния 7,65%, а средната стойност 4,56%.

При извършените проверки и анализи вещото лице не е установило данни и възможности жалбоподателят да получи необезпечен кредит от 150 000 000 /сто и петдесет милиона/ долара, без наличен кредитен рейтинг за периода от м.10.2016г. до м.06.2018г., с опция за предсрочно погасяване с размер на фиксирана лихва по-малка от 6,5%.

На базата на тези резултати е изведено заключението, че лихвата, заплащана от „Лукойл-България“ ЕООД в периода 2016 - 2018 г. по заема в размер на 6,5% е пазарна.

Съдът с оглед заключението на вещото лице и като взе предвид, че въпреки изключително големия размер на заема, същият е необезпечен, намира че така уговорената лихва не може да се приеме, за отклоняваща от пазарните такива.

При това положение не е налице и скрито разпределяне на печалбата, поради което оспорения РА е незаконосъобразен в тази си част.

При този изход на спора, жалбоподателят има право на направените по делото разноски, като такива се претендират единствено по отношения на внесения депозит за изготвената ССЧЕ в размер на 16 000 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба „Лукойл-България“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № Р-29002922004421-091-001 / 19. 12. 2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП „ГДО“, потвърден с Решение № 796 / 12. 06. 2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, в оспорената част, в която е определен корпоративен данък по ЗКПО в размер на 4 497 135лв. за 2017. и корпоративен данък в размер на 1 996 027,21лв. за 2018г. и съответните лихви за тях, както и корпоративен данък в размер на 244 099 лв. за 2017 г. и 106 303,68лв. за 2018 г. със съответните лихви за забава и данък върху дивидентите съгласно чл.194, ал.1 от ЗКПО за периода от 01.10.2016г. до 30.06.2018г. в общ размер на 209 674,96лв. и съответните лихви.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите, да заплати на „Лукойл-България“ ЕООД, [населено

място], ЕИК[ЕИК] направените по делото разноси в размер на 16 000 (шестнадесет хиляди) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: